

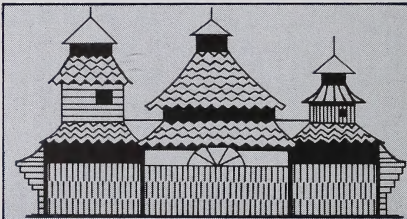
С. ТОМАШІВСЬКИЙ

Причинки
до пізнання етнографічної території
Угорської Руси
тепер і давнійше

EX
LIB
RIS

PAUL R. MAGOCSI

Рік XIV.

Р. 1905 кн. V.

Т. LXVII.

ЗАПИСКИ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

виходять у Львові що два місяці під редакцією

МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО.

MITTHEILUNGEN

DER ŠEVČENKO-GESELLSCHAFT DER WISSENSCHAFTEN IN LEMBERG

REDIGIERT VON

MICHAEL HRUŠEVSKYJ.

XIV Jahrgang.

1905, V B.

B. LXVII.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарского.

Вийшло 31/X с. с. 1905.

КНИГАРНЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

у Львові, Театральна ч. 1

має на складі між иньшими отсі книжки:

	Корон
Адріян. Аграрний процес у Добростанах	1.—
Антопович В. Польсько-українські відносини XVII ст.	0-47
„ Чари на Україні	0-45
Барвінський В. Досліди з поля статистики	0-20
Боданський О. Українські казки, зі вступом і поясненнями	0-50
Боровиковський Л. Маруся, теж	0-26
Брайтенбах В. Біологія в XIX в.	0-26
Будвиновський В. Хлопська послисть	2.—
О. Вайсмаєр. Про туберкульозу	0-90
Верн М. Біблія, студія	0-40
„ Євангеліє, студія	0-40
Верхратський Ів. — Начерк соматології	3.—
„ Знадоби для пізнання угро-руських говорів, т. 1—2 по	2.—
„ Про говор долівський	1-30
Візнєр Ю. Житє ростан у морі	0-10
Гнатюк Вол. Словацький опришок Яношік в народній поезії	0-50
„ Русини Пряпівської єпархії і їх говори	0-70
„ Словаки чи Русини?	0-80
„ Hungarico Ruthenica	0-20
„ Пісенні новотвори в укр.-р. народ словесности	0-55
„ Угровруські духовні вірші	2-50
Грушевський М. Історія України-Руси, т. I, II і III вид. 2, по	7-50
„ т. IV—V див. Збірник іст.-філ. секції	
„ Люстрації королівщин в руських землях XVI в., т. I—IV див. Жерела	
„ Вимки з жерел до історії України-Руси ч. I, до пол. XI в.	2-00
„ Розвідки й матеріали до історії України-Руси, II—V	12-00
„ Останні романи Г. Сінкевича	0-40
„ Вступний виклад в історії давньої Руси	0-20
„ Хмельницький і Хмельницина	0-20
„ Звенигород галицький	0-70
„ Похоронне поле в с. Чехах	0-60
„ Описи Ратенського староства	0-60
„ Хронологія подій Галицько-волинської літописи	1-00
„ Чи маємо автентичні грамоти кн. Льва?	0-50
„ Економічний стан селян в Львівській королівщині XVI в.	0-50
„ Звичайна схема „руської“ історії й справа раціонального укладу історії східного словянства	0-20
„ Етнографічні категорії й культурно-археологічні типи в сучасних студіях східної Європи	0-30
„ Спільні питання староруської етнографії	0-50
„ Справа українсько-руського університету у Львові	0-50
Драгоманов М. — Листочки до віпка на могилу Шевченка	0-20
„ Рай і поступ 2 вид.	1-00
„ Микола Ів. Костомарів	0-16
„ Літературно-суспільні партії в Галичині	1-80
Еган Е. Економічне положення руських селян на Угорщині	0-26
Енгельс Ф. Людвік Фаєрбах	0-50
„ Початки родини, приватної власности і держави	1-50
Етнографічний збірник т. I—IV, VII—X і XII по 3.— кор. т. V, VI і XIII—XV по 4-00 кор., т. XI	6-00
Ефремов С. Національне питанє в Норвегії	0-30
Жерела до історії України-Руси, т. I. — Люстрації королівщин в землях Галицькій і Перемишльській	4-00
„ т. II: Люстрації королівщин в землях Перемишльській і Сяноцькій	4-00
„ т. III: теж — в землях Холмській, Львівській і Бетаській	5-00
„ т. IV: Галицькі акти з р. 1648—9	4-00
„ т. V: теж — з р. 1649—51	4-00
„ т. VII: — Люстрація королівщин з р. 1570	4-00
Житє і Слово, вістник літератури історії і фолькльору, рік 1 і 2 по 10, рік 3	5-00
Заклинський Ром. — Чи можна Федьковича Косованом звати?	0-40
Заневич — Знесене панщини в Галичині	1-00

П Р И Ч И Н К И

до пізнання етнографічної території Угорської Руси, тепер і давнійше.

Подає С. Томашівський.

I.

У LVI т. „Записок“, подаючи огляд праці П. Балога про племена на Угорщині, зробив я пробу критичного провірення угорських урядових статистичних чисел, що дотикають числа і території угорських Русинів¹). Результат, що до нього я дійшов, був той: малярська офіційльна статистика подає фальшиві дані що до руської народности (ст. 26). Той вислід був оснований головню на порівнанню чисел з обох останніх угорських конскрипцій (1890 і 1900). При кінці статі позволив я собі у грішній певности толкувати читачеві, буцім то „вже більше доказів не треба наводити... що офіційльна малярська статистика повна фалшив і що користування нею мусить іти в парі з докладною критикою...“ На жаль, скоренько зрозумів я, що помилив ся. У 6 числі *Slovanskeho Přehledu* за 1904 р. появилася стаття д. Нідерле п. з. *Ještě k sporu ruskoslovenskou hranici v Uhrách*, а в ній ш. автор намагає обороняти ся від закидів, які я поробив йому за довіре до урядової статистики (ст. 34), виявлене в його Етнографічній карті Угорських Словаків (Прага, 1903); він упевняє, що сьому жерелови не вірив і не вірить, але тільки

¹) Угорські Русини в світлі малярської урядової статистики (також окремо).

в поодиноких разгах (v jednotlivých případech), загалом (v celku) одначе урядові статистичні числа та їх хитання вказують, на його думку, дійсний стан етнічних відносин на Угорщині (Sl. Р. 260). Моя полемічна стаття, у відповіді на се, не мала щастя побачити світла, тож рішив я розширити критичний апарат, ужитий у згаданій розвідці, себто порівнати всі дотеперішні урядові конскрипційні результати роблені самостійним угорським урядом (1869, 1880, 1890, 1900), аби вже справді не було ніякого сумніву, чого варта вся урядова угорська статистика.

А що головне непорозуміння вийшло з того, що Балої порівняв вислід урядової конскрипції р. 1890 що до числа і розміщення поодиноких народностей на Угорщині з аналогічними даними, взятими зі статистичних підручників Е. Фейньєша з перед 50 літ (Fényes Elek, Magyar országnak s a hozzá kapcsolt tartományoknak mostani állapota statistikai és geographiai tekintetben, 6 томів, перше видання Пешт 1836—1840, друге 1841—1844; тогож автора Magyarország geographiai szótára, melyben minden város, falu és pusztá betűrendben körülményesen leíratik, 4 томи, Пешт 1851), тому рішив ся я втягнути сюди й його вказівки, хоч неофіціальні (оперті головню на церковних схематизмах)¹⁾.

Як відомо, Балої у своїй праці приймив результати урядової конскрипції в повній вірі і так само не мав найменшого сумніву про правдивість вказівок Фейньєша, тому порівняння їх довело до сензаційного результату про „боротьбу народностей“ за пів століття (диви згадану мою статю, ст. 28—9). Спеціально що до етнографічної території Русинів вийшло таке, що вони буцім то за час 1840—1890 стратили 40 громад у користь Мадярів, 176 громад у користь Словаків, 1 громаду у користь Німців, разом 217 громад; натомість здобули 2 мадярські громади, 1 румунську та 1 словацьку — разом 4 громади. Беручи абсолютну й релятну скількість угорських Русинів виходило справді сензаційно: страти більш аніж $\frac{1}{3}$ всеї руської території. Такий вислід прийнято за правдивий не тільки в журналістиці, але й у поважних наукових працях, як згадувана

¹⁾ Я мав під рукою комбінований примірник його статистики, III т. (Боршод, Абауй-Торна, Гимир, Спиш, Шаріш, Замлн, Уг, Берг) був із другого видання (1844), IV т. (Угоча, Марамарош, Сатмар, Саболч) із першого видання (1839); не знаю напевно, але міні здається, що тт. IV—VI взагалі не мали другого видання, лише три перші.

проф. Нідерле. - У названій моїй статі я висловив свій сумнів що до вартості подібних обчислень (ст. 30—33) та пробував загально (не маючи під рукою ані Фейнъша, ані иньших урядових обчислень) зредукувати сі „страги“ у межі правдоподібности, довівши до того, що найвисше 27 руських громад можна признати винародовленим за вказаних 50 літ, а й то з усякими застереженнями (ст. 33—34). Тепер прийдець ся дещо змінити сей погляд, коли стало можливим приглянути ся ближше вказівкам Фейнъша й иньшим урядовим конскрипційним результатам; числа вийдуть дещо инакші, та за те основна гадка полишаєть ся, навіть кріпшає.

Подаю отсе низше реєстр понад 500 громад, разом із означенням, до якої народности зачислявано їх людність у рр. 1839 до 1851 (Ф. = Фейнъш), 1869, 1880, 1890 і 1900. Буква **р** означає Русинів, **м** Мадярів, **с** Словаків, **н** Німців (окрім Жидів), **в** Волохів. Коли котра з букв стоїть одинцем, значить, що громада племінно чиста або майже чиста (90%), дві або три букви побіч себе означають, що абсолютна або релятивна більшість за першою з них, иньші означають племінну меншість (тим меншу чим далі на право). Меншість звичайно означувано від 10%, що до Мадярів (в рр. 1869 і 1880) навіть понизше. Коли сю міру приложено й до иньших, подано відповідний знак (*). При перших 15 громадах (Боршод) подано в передній рубриці (Ф.) подвійні знаки: горішні взято з другого видання статистики Фейнъша (1844), долішні з його словаря 1851 р.; тільки там де означення в обох сих разях однакові, поставлено один спільний знак.

У сей реєстр увійшли відповідні громади з самої тільки північної Угорщини — центральної території Русинів, себто головні столиці: Спеш, Шаріш, Землін, Уг, Берег, Уюча, Марамарош, та сусідні: Імйир, Боршод, Абауй-Торна, Саболч і Сатмар. Дальші кольонії Русинів в середній і південній Угорщині, Семигороді та Славонії поминаємо; вони не мають принципіальної вартости в тім разі та підпадали за сей період справді ріжним перемінам, мало ще знаним.

Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900
Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900
1	Шайов-Сигед (Sajó-Szöged)	рм	м	м	м	м
2	Гив-Керестур (Hó-Keresztur)	мр	м	м	м	м
3	Ш. Петри (Sajó-Petri)	р	м	м	м	м
4	Ш. Палфалва (Sajó-Pálfalva)	р	м	см	см	см
5	Ш. Валош (Sajó-Vámos)	мр	м	м	м	м
6	Вж. Жолца (Felső-Zsolca)	р	м	м	м	м
7	Гиримбиль (Görömböly)	мр	м	м	м	м
8	Дубічань (Dubicsány)	м	м	м	м	м
9	Мучонь (Mucsony)	р	м	м	м	м
10	Каллов (Kálló)	рм	м	м	м	м
11	Ірога (Irota)	мр	м	м	м	м
12	Абод (Abod)	м	м	м	м	м
13	Ракаца (Rakacza)	р	м	м	м	м
14	Вислава (Viszló)	р	м	м	м	м
15	Дебрейце (Debréte)	мр	м	м	м	м
16	Бараконь (Barakony)	р	м	м	м	м
48	Сеня (Szina)	рм	м	м	м	м
49	Кральовець (Királynép)	мр	м	м	м	м
50	Вернар (Vernár)	р	м	м	м	м
51	Тельгард (Telgárt)	р	м	м	м	м
52	Шумяц (Sumjác)	р	м	м	м	м
53	Завадка (Zavadka)	р	м	м	м	м
54	Порач (Porács)	р	м	м	м	м
55	Кошій (Kojós)	р	м	м	м	м
56	Гейцманівці (Nagy-Kunch-	мр	м	м	м	м
57	В.Словинка (Felső-Szlovinka)	м	м	м	м	м
58	Н.Словинка (Alsó-Szlovinka)	р	м	м	м	м
59	Подпроч (Lazonpatak)	мр	м	м	м	м
60	Н. Репамі (A. Répás)	м	м	м	м	м
61	Ториски (Toriszka)	мр	м	м	м	м
62	Годермарк (Hodermark)	м	м	м	м	м
63	Якубяни (Jakubján)	р	м	м	м	м
64	Сулин (Szulin)	рм	м	м	м	м
65	Кремпах (Krempach)	мр	м	м	м	м
66	Орябина (Jarembina)	м	м	м	м	м
67	Камінка (Kamjonka)	р	м	м	м	м
68	Гранастів (Granasztó)	р	м	м	м	м
69	Миншик (Minsek)	р	м	м	м	м
70	Лачнів (Lacsno)	р	м	м	м	м
71	Буяк (Buják)	р	м	м	м	м
72	Пекляни (Pillerpeklén)	р	м	м	м	м
73	Любовель (Lubócz)	р	м	м	м	м
74	Квачани (Kvacsán)	р	м	м	м	м
75	Клемберк (Klemberk)	р	м	м	м	м

17	Горватик (Horváti)	рм	рм	м	мс	м	76	Сентіш (Szedlicze)	рс	с	с	ср*
18	Сент-Якаб (Szent-Jakab)	мр	м	м	мс	м	77	Миклушівці (Miklós-Vágás)	р	с	с	р
19	Гачава (Faluicska)	р	мр	с	с	см	78	Янів (Janó)	ср	с	с	с
20	Кань (Kány)	р	мр	рм	см	мр	79	Ренчишів (Rencissó)	р	с	с	с
21	Переце (Perece)	р	м	см	мс	мс	80	Блажів (Balazvágás)	р	с	с	с
22	Birtim (Büttös)	мр	м	мс	мс	м	81	Штельбах (Stelbach)	р	с	с	с
23	Сезта (Szeszta)	мр	мр	м	м	м	82	Дячів (Decsó)	ср	с	с	с
24	Опатовці (Apáti)	р	мр	см	м	мс	83	Ганишівці (Hónig)	р	с	с	с
25	H. Гадь (Alsó-Gagy)	рм	мр	см	м	м	84	Луцина (Litinye)	р	с	с	с
26	B. Вадац (Felső-Vadász)	рм	м	см	мс	мс	85	Якобяни (Jakonis)	р	с	с	с
27	Руська Гадна (Orosz-Gadna)	р	м	рм	см	см	86	Олійник (Olejnok)	р?	с	с	с
28	Кейтъ (Kéty)	р	м	м	м	мр	87	Шома (Som)	р	с	с	с
29	Гомрогд (Homrogd)	мр	м	м	м	м	88	Ряшів (Ressó)	р	с	с	с
30	Гарадна (Garadna)	мр	м	мс	м	мс	89	Завадка (Zavadka)	р	с	с	с
31	Монай (Monaj)	мр	м	м	м	м	90	Гералт	р	с	с	с
32	Ньшта (Nyésta)	мр	м	м	м	м	91	Жатківці	р	с	с	с
33	Солнок (Szolnok)	р	м	см	мр	м	92	Городиско	р	с	с	с
34	Силед (Hernád-Szölled)	рмс	мр	мс	см	с	93	Балпотак	ср	с	с	с
35	Шельеб (Selyeb)	мр	м	м	м	м	94	Фулянка (Fulyán)	р	с	с	с
36	Уйлак (Ujlak)	р	м	м	м	м	95	Кокіня (Kökény)	р	с	с	с
37	Бодокив-Варалья (Bodokó- Fidkegaza [Váralja])	мр	мр	с	см	м	96	Керештвей (Köröfő)	р	с	с	с
38	Модьоровишка (Mogyoróska)	мр	мр	м	м	м	97	Рус. Нове село (Sósujfalu)	р	с	с	с
39	Башков (Baskó)	р	рм	м	мс	мр*	98	Верганівці (Vargony)	р	с	с	с
40	Белла (Bölze)	р	рм	с	м	м	99	Шеняківці (Senyék)	ср	с	с	с
41	Бочард (Bocsárd)	ср	срм	с	см	м	100	Шамброн (Feketekút)	р	с	с	с
42	Здоба (Zdoba)	ср	ср	м	с	с	101	Баїровець (Bajorvágás)	р	с	с	с
43	Клячанов (Kelecseny)	р	ср	с	с	с	102	Громош	р	с	с	с
44	Уйварош (Ujváros)	р	ср	с	с	с	103	Визранка (Pusztamező)	р	с	с	с
45	Калша (Kalsa)	срм	срм	с	см	см	104	Кіш	р	с	с	с
46				с	см	см	105	Ястрєб (Jesztreb)	р	с	с	с
47				с	см	см	106	Чирч	р	с	с	с

А о а у й н а Т о р н а

Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900	Ч.	Ст-вний	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900
107	Воля (Orosz-Volya)	р	с	р	р	р	167	Ш	Местиско	ср	с	с	с	с
108	Обручно	р	с	р	р	р	168		Сорочин	ср	с	с	с	ср
109	Гайтувки	р	с	с	ср	с	169		Дуплин (Banyavölgy)	с	с	с	с	ср
110	Уяк	р	с	р	р	р	170		Раківці	р	р	с	р	р
111	Орлів	р	с	ср	р	р	171		Вислава	р	р	с	с	р
112	Легнава (Lagnó)	р	с	р	р	р	172		Крушинець	р	с	с	ср	с
113	Старина	р	с	р	р	р	173	И	Тиминель	ср	с	с	с	ср
114	Матисова	р	с	р	р	р	174		Црикере	р	р	р	с	с
115	Липник	р	с	р	р	р	175		Бодружал	р	р	р	р	с
116	Сулин	р	с	ср	р	р	176		Мироля	р	р	р	р	с
117	Львів (Lívó)	р	с	р	р	р	177	Р	Суше	р	р	р	р	с
118	Львівська Гута	р?	с	р	ср	ср	178		Петрина	р	р	р	р	с
119	Мальців	ср	с	ср	с	с	179		Грибова (Gribo)	р	р	р	р	с
120	Лукова	р	ср	с	с	с	180		Ольшавка	р	с	с	с	с
121	Ленартів	ср	с	с	с	с	181	Я	Вишківці	р	с	с	с	с
122	Герлахів	р	с	с	с	с	182		Собол	р	с	с	с	с
123	Криже	р	с	с	с	с	183		Фіашині (Fjás)	р	с	с	с	с
124	Боглярка	р	с	с	с	с	184		Матіївці (Matévágás)	р	с	с	с	с
125	Криве	р	с	с	с	с	185	Ш	Кобульниця	р	с	с	с	с
126	Кружльова	р	с	с	с	с	186		Мичак	ср	с	ср	с	с
127	Курова	ср	с	с	с	с	187		Дюрдьош (Györgyös)	р	с	с	с	с
128	Фричка	р	с	с	с	с	188		Влача	с	с	с	с	с
129	Ретегів	р	с	с	с	с	189	Н	Земл. Дрична	р	с	с	с	с
130	Стебник	р	с	с	с	с	190		Шар. Дрична	р	с	с	с	с
131	Колдоса	р	с	с	с	с	191		В. Владича	р	с	с	с	с
132	Зборів	ср	с	с	с	с	192		Н. Владича	р	с	с	с	с
133	Дуга Лука (Hossúret)	ср	с	с	с	с	193		З. Сташківці	р	ср	с	с	с
134	Брезувка	р	с	с	ср	с	194		Ш. Сташківці	р	с	с	с	с
135	Черина (Czernina)	р	с	с	с	с								

[illegible]

Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900	Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900
227	Кайна (Orosz-Kajna)	р	р	р	р	р	286	Раковець	р	р	с	с	с
228	Петрівці (Orosz-Petrócz)	р	р	с	с	с	287	Сухе	р	с	с	с	с
229	Копаровці	с	с	с	с	с	288	Михальовці (Nagy-Mihály)	с	с	с	с	с
230	Пікасгів	р	с	с	с	с	289	Мочарани (Mocsár)	с	с	с	с	с
231	Поруба (Orosz-P.)	р	р	р	р	р	290	Красновці	с	с	с	с	с
232	Приютиани	р	р	р	с	с	291	Поздишовці (Pazdics)	с	с	с	с	с
233	Рогожник	р	р	р	с	с	292	Шамудовці (Sátog)	р	с	с	с	с
234	Рафайівці	р	р	с	р	с	293	Тарговище (Vásárhely)	с	с	с	с	с
235	Гіровці	р	р	с	с	с	294	Лашковці	р	с	с	с	с
236	Кажмир (Orosz-Kazmér)	р	р	с	с	с	295	Ластомир	с	с	с	с	с
237	Штефанівці [Radvány]	р	р	с	р	с	296	Фішар (Füzesér)	м	р	с	с	с
238	Збудська Радвань (Izbugya-)	р	р	р	р	с	297	М. Жінці (K. Csebb)	р	с	с	с	с
239	Збудськ. Берестів Izb. Bre-	р	р	с	с	с	398	В. Жінці (N. Csebb)	с	с	с	с	с
240	Лісковець (Leszkócz) [szto]	с	р	с	с	с	299	Гаталів (Gataly)	с	с	с	с	с
241	Солковці	р	с	с	с	с	300	Ложин (Lazon)	с	с	с	с	с
242	Дідачів (Dedasócz)	р	р	с	с	с	301	Брацовці (Berettó)	с	с	с	с	с
243	Машковці	р	р	с	с	с	302	Фалкушовці	р	с	с	с	с
244	В. Грушів (F. Körtvelyes)	с	с	с	с	с	303	Дубравка	р	с	с	с	с
245	Дара	р	р	с	с	с	304	Сліпковці (Szelepka)	с	с	с	с	с
246	Старина	р	р	с	с	с	305	Качанів (Kacsánd)	с	с	с	с	с
247	Стакчин	р	р	с	с	с	306	Славковці (Szalók)	р	с	с	с	с
248	Нехваль-Полянка	р	р	с	с	с	307	Марковці (Márk)	с	с	с	с	с
249	Зубне	р	с	с	с	с	308	Малчиці (Málca)	с	с	с	с	с
250	Стрийці	р	р	с	с	с	309	Копчани (Hegy)	с	с	с	с	с
251	Шмугівці	р	р	с	с	с	310	Петриковці (Petrik)	с	с	с	с	с
252	Уоля	р	р	с	с	с	311	Нейзент (Купани)	р	с	с	с	с
253	Валажківці	р	р	с	с	с	312	Цабів (Czabóc)	р	с	с	с	с
254	Хомець (Helmeczke)	с	с	с	с	с	313	Сеч. Полянка	с	с	с	с	с

255	Гажина	314	М	ста ковці	р	р	с	с
256	Гуменне (Homonna)	315		Кравани (Kereplye)	р	р	с	с
257	Лакковці (Lácsfalva)	316		Бачків	р	р	с	с
258	Камениця (N. Kemenze)	317		Даргів	р	р	с	с
259	Страбке (Mogyoróska)	318		Дворянки (Techna)	р	р	с	с
260	Златник (Aranyspatak)	319		Тарновка	р	р	с	с
261	Глинне (Agyagos)	320		Сечовці (Gálszécs)	р	р	с	с
262	Рудьов	321		Когановці (Kohány)	р	р	с	с
263	Чичава (Csicsóka)	322		Збегнів (Zebegnőy)	р	р	с	с
264	Майоровці	323		Грядки (Gerenda)	р	р	с	с
265	Вар. Чермерне	324		Войчипі (Vécse)	р	р	с	с
266	Юско-Воля	325		Миглісів (Miglész)	р	р	с	с
267	Вехець (Vehécz)	326		Руюковці (Nagy-Ruszká)	р	р	с	с
268	Кам. Поруба (Kő-Poruba)	327		Руюків (Kis-Ruszká)	р	р	с	с
269	Банське	328		В. Озоровці (N. Azar)	р	р	с	с
270	Давидів (Dávidvágás)	329		М. Озоровці (K. Azar)	р	р	с	с
271	Сачурово (Szacsur)	330		Керестур (Szécs-K.)	р	р	с	с
272	Поша	331		Етреш	р	р	с	с
273	Тав. Полянка	332		Чельовці (Cselej)	р	р	с	с
274	Н. Грабовець	333		Мад. Жипів (M. Izsép)	р	р	с	с
275	Порубка	334		Клячанів (Kelecseny)	р	р	с	с
276	Орески	335		Станча (Isztáncz)	р	р	с	с
277	Кривошани	336		Уноф	р	р	с	с
278	Спракце (Ormező)	337		Кажу (Кожухів)	р	р	с	с
279	Воля (Laborecz-V.)	338		Гардіча (Гарлише)	р	р	с	с
280	Пусте Чермерне (Mark-Cse-	339		Требишів (Töke-Terebes)	р	р	с	с
281	Н. Грушів (A Körtvelyes)	340		Сільваш (Szilvás-Ujfal)	р	р	с	с
282	Націна Вєсь (Natafalva)	341		Кузмиці (Kozma)	р	р	с	с
283	Лєсни (Leszna)	342		Колбаша	р	р	с	с
284	Петровці	343		Біште	р	р	с	с
285	Тополіяни	344		В. Казмир	р	р	с	с

Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900	Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900
345	М. Казмир	р	рм	см	см	404	Г	Порубка (Ördög-Porubka)	р	р	с	с	с
346	Ластовці	мрс	мс	мс	см	405		Тибава (Tiba)	рс	р	с	см	см
347	Мігалі (Михаляни)	мр	мс	мс	м	406		Войнатина	ср	р	с	с	с
348	Велєйге (Велягі)	ср	рс	см	м	407		Поростово	рс	мр	с	см	с
349	Герчель	мр	мр	см	см	408	Л	Гусак	ср	р	с	с	с
350	Баранч	рмс	мс	см	м	409		Коруля	р	р	см	с	с
351	Уйлак (Bodzás-U)	рсм	мс	см	мс	410		Петровці	ср	р	с	с	с
352	Кісге	рм	мер	см	см	411		Колибавовці	р	мр	с	с	с
353	Сірньєг	мр	мс	м	см	412	Л	Орехова	р	р	с	с	с
354	Мад. Естрєб	мр	мс	см	мс	413		Карчава	рс	р	с	с	с
355	Імреґ	мр	мс	мс	м	414		Сейків	рс	мр	с	с	с
356	Кашов	рс	мс	с	см	415		Крєсти (Kereszt)	?	р	с	с	ср*
357	В. Тороня (N. T.)	мр	рм	мс	см	416	Г	В. Німецьке F. Hémeti)	ср	мр	с	с	с
358	Вітань	срм	срм	мс	м	417		Н. Німецьке (N. N)	ср	мр	см	см	ср
359	Маяцгаза	мр	см	м	м	418		Биковці (Jenke)	мр	мр	см	см	см
360	Миковгаза	мр	м	мс	мс	419		Лучки	срм	ср	с	с	с
361	Рудабянчка	рмс	м	н(?)	с	420	Л	М. Залужипі (Kis-Zalacska)	рс	р	с	с	с
362	Шагор. Уйгєль	мр	мер	мс	мс	421		В. Залужипі (Nagy-Z.)	рс	р	с	с	с
363	Земплин (Землин)	мр	рмс	мс	м	422		Гажин (Gázsény)	рсм	ср	с	с	с
364	Цейке (Цейків)	ср	см	см	мс	423		Страйняни, Стройна	р	р	см	см	с
365	Вейль	мр	м	м	м	424	Л	Вєрбовці	рс	р	с	с	с
366	Дамовц (Дамовці)	мр	м	м	м	425		Чечєгів	ср	р	с	с	с
367	Рад	мр	мр	м	м	426		Ястрабе (Jesztreb)	рс	с	с	с	с
368	Добра (Добряни) (Kis-D.)	мр	м	м	м	427		Іначовці (Solymos)	рсм	р	с	с	с
369	Полян, Полянка (Lelesz-)	мр	м	м	м	428	С	Ребрин	рсм	р	с	с	см
370	Сердагєн(Bodzog-Sz)[Pol.]	мр	м	м	м	429		Крашок (Kraska)	р	с	с	с	с
371	Ардов (Véárdó)	рм	м	мер	мс	430		Сєнне	срм	рс	с	с	с
372	Комлошка	р	рм	с	р	431		В. Стрєтава N.-Szeretva)	мр	ср	см	см	см

373	Бекеч	М. Стретава (Kis-S.)	мр	ре	см	с	св
374	Тарнава, Тернавка (Tarna)	Оноківці (F. Domonya)	ре	мр	с	ер	с
375	Калуша	Ужгород (Ungvár)	р	р	р	мен	сн
376	Клокочів	Радванка (Radváncz)	с	р	р	ис	мр
377	Кусин	Возош	ре	р	ср	ср	ср
378	Йовса	Ір-Дарма (Ör Darma)	ре	р	м	м	ср
379	Нім. Поруба	Загар	р	р	мр	с	с
380	В. Ремега	Бежовці (Bezű)	р	мр	мр	с	с
381	Убреж	Пінковці (Pinkócz)	ре	р	с	с	с
382	Гнойне (Hanajna)	Тетеня	ре	р	с	с	с
383	Фекишовці (Fekészaza)	Лакарт	ср	р	ре	с	с
384	Завалка	Висока	р	ре	мре	с	с
385	Гайдош [vistye]	Баянгаза	р	р	м	с	с
386	Благне Ревище (Sáros-Remete-Vásghyar)	Керейс (Крисов)	ре	р	м	с	с
387	Гамре (F.Remete-Vásghyar)	Шилловці (Sislócz)	—	мр?	р	с	с
388	В. Рибиці	Паловці	р	р	мре	с	с
389	Гсеців	Матьовці	р	р	м	с	с
390	Русківці	Клячани (Kelecsény)	р	р	м	с	с
391	Н. Рабиці	Галоч	р	р	м	с	с
392	Бунковці	М. Селменці	р	р	м	с	с
393	Н. Ремега (Sáros-R.)	Ітрукша	р	мр	м	с	с
394	Хлівище	Минай	р	р	м	с	с
395	Башківці	Cirpe (Szürte)	р	р	м	с	с
396	Підгородє (Vóralja)	Гомок	р	р	ср*	с	с
397	Гуницькі	Баране, Бараничі,	р	р	ср	с	с
398	Конюш	Часловець	р	р	с	с	с
399	Горна	Довгополе (Hosszúmezű)	ре	р	с	с	с
400	Собранці	Глубока	ре	мр	с	с	с
401	Комаровці	Путка-Гелмень	ср	р	с	с	с
402	Острів	Середне	ср	р	с	с	с
403	Прикона	Звірська Гута (Izvorhuta)	р	р	с	с	с

Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900	Ч.	Г р о м а д а	Ф.	1869	1880	1890	1900
463	Цаїка	р	р	р	р	р	491	Гута (Ferenczvölgy)	?	р	мв	нвм	нвмр
464	Мункачово	мрн	мр	мр	мр	мр	492	Довгополе (Hosszumező)	мр	мв	мр	мр	мр
465	Квасово (Kovaszó)	рм	мр	рм	рм	рм	493	Сигет (M. Sziget)	мрвн	мрв	мнр	мнв	мнв
466	Мужіово (N. Muzsály)	м	мр	мр	м	м	494	Микова (Veresmart)	р	р	рмн	мрв	рмв
467	Оросієво (Sáros-Oroszi)	мс	м	м	м	м*	495	Крочуїв (Karácsonyfalva)	р	р	нр	нр	нр
468	Бучу	мс	м	м	м	м*	496	Кобилецька Поляна (Kabolá)	рн	рм	мр	мр	мр
469	Чома	р	м	м	м	м	497	Керекедь [Polyána]	рн	р	мр	мр	мр
470	Яношівово (Makkos-János)	мр	м	м	м	м*	498	В. Апша (Felső-Apsa)	в	р	р	р	р
471	Іат	м	м	м	м	м	499	Бистра	в	р	вр	вр	вр
472	Гомок	р	мр	м	м	м	500	Петрова	в	вр	вр	вр	вр
473	Балажир	мр	м	мр	м	м	501	В. Вишково	вн	в	нвмр	нвм	нвмр
474	Жяїтино (Izsnyéte)	мр	м	мр	м	м	502	Коштіл (Rónaszék)	рмнв	нмв	м	м	м
475	Вілок (Tisza Ujlak)	мр	м	мр	м	м	503						
476	Сирма	мр	мр	м	м	м	504	Шар (Sár)	р	м	м	м	м
477	Матъфалва	мр	мр	рм	рм	рм	505	Пенейслек (Penészlek)	р	мр	мр	рм	м
478	Карафалва	мр	мр	рм	рм	рм	506	Как	мр	м	м	мв	м
479	Текегаза	р	р	рм	рм	рм	507	Шаркиз (Sárköz)	мр	мр	м	м	м
480	Гудя (Gödénháza)	м	м	мр	мр	мр	508	Щаркиз-Уїлак	мр	мр	м	м	м
481	Фаркашфалва	м	м	мр	м	м	509	Фабянгаза	мр	м	м	м	м
482	Хижі (Kis-Tarna)	р	р	р	р	р	510	Іебе	мр	м	м	м	м
483	Тернавка (N. Tarna)	в	в	р	р	р	511	Ов-Палі (Ópalyi)	мр	м	м	м	м
484	Тур-Теребеш	в	в	вн	мв	мв	512	Нір-Вашари	мр	м	м	м	м
485	Батар	мр	мр	мр	м	м	513	Нір-Часари	мр	м	м	м	м
486	Чепе	р	р	мр	м	м	514	Держ	р	мр	м	м	м
487	Кекенюш (Kökönyesd)	мр	мр	м	м	м							
488	Чедер	р	мр	м	м	м	515	Піліш (Pilis)	м	м	рм	мв	м
489	Гусре (Huszt)	р	мр	м	м	м	516	Нір-Лугош (Nyírlugos)	мс	мс	мр	м	м
490	Тячово (Tecső)	мр	мр	мр	м	м	517	Нір-Ачад	м	м	мр	м	м

II.

Приглянувши ся ближше сьому реєстрови, мусимо дійти до різних інтересних висновків. Найважнійші з них будуть ось які:

Передусім треба сконстатувати факт, що Балоґ, порівнюючи числа 1890 р. з числами у Фейньєша, використав останнього недокладно і хибно. Так прим. села: Кобульниця, Мичак і Дюрдьош (Шар) не мають у нього вказівки що до племінного характеру у 1840 р., бо буцім то ті села повели аж після того року; тимчасом ті села давні й подані у Фейньєша, тільки в иньшій комітаті (Земл.). Як би Б. був почислив і їх, то дістав би 2 села більше, що з буцім то руських стали словацькими (178). Кілька иньших подібних недоглядів із селами, де Русини мали б тільки меншість, полишаємо на боці. Дальше виписки Б—а з Фейньєша часто не годять ся з дійсними вказівками останнього. Так прим. с. Надабула у Їмирі зазначені у Б. як перед 50 роками руське, в дійсности у Ф. воно подане як мадярсько-словацьке; с. Вишківці у Шариши означені у Б. як словацьке у 1840 р., в дійсности Ф. назвав його руським; с. Матяшгаза у Земліні замість руським повинно подібно бути мадярсько-руським; сс. В. і М. Теївці в Угу мають бути мадярські а не руські; с. Керекгедь у Мараморші русько-німецьке, а не мадярське; с. Вж. Вишово тамже волосько-німецьке, а не руське.

Вже самі ті поправки модифікують дещо висновки Балога. З порівняння Ф. із датами 1890 р. виходить, що змадяричилося 40 громад, зісловачилось 220, знімчила ся (чи там зжидоватила) 1 громада, а се від результату, поданого Б—ом значно різниться, так само здобули Русини 5 громад, а не 4, як подає Б. (1 слов., 2 мад. і 2 рум.). Усе те одначе не змінє певности, що всі ті висновки не мають ніякої вартости. В першій розвідці навів я кілька головних аргументів проти неї, тут їх повторять не стану, додам тільки дещо.

Вартість вказівок Фейньєша в рр. 1839—44 видимо найліпше з того, що у географічнім словарі тогож автора з р. 1851 бачимо деякі важні зміни. Так прим. що до Боршода подані Балогом означення взяті з 2 видання 1844 р., а вже у словарі з 1851 р. бачимо великі зміни: Ш. Ситед вже не русько-мадярський, але мадярсько-словацький; про Г. Керестур нема звістки, Ш. Петрі вже русько-мадярське; Ш. Вамош має „людність мадярську, з виїмком всього тільки 4 родин, що походять

з горішніх комітатів не хочуть змадарщити ся“; що до Вж. Жолци, то „вся місцевість з огляду на мову словацька, але кожний там говорить по мадярськи, тільки та хиба, що до мадярського язика не багато мають симпатії“; Гиримбінь уже мадярсько-руський, але „загалом мешканці говорять по мадярськи і словацьки, тільки що по словацьки висловлюють ся більше радо“; Дубічань вже чисто мадярський (гр.-кат. навіть нині нема там); Мучонь русько-мадярський; у Каллов „людність — то помадарщені Словаки і нема між ними ані одного, щоби вже не знав по мадярськи“; Абод вже чисто мадярський, Ракаца мадярсько-руська, Вислава мадярсько-руська, Дебрейте чисто мадярське; коротко — за сім літ ледви два села (Ш. Палфалва й Ірота) полишилися такими самими, себто руськими.

На жаль одначе всі пньші комітати, що сюди входять, полишили ся без усякої зміни, не тому, буцім то автор не мав нічого змінати, але він просто повторив все зі своєї статистики, прим. число людности буквально те саме. Як би був провірив однаково всі комітати, то певно бачили би ми зміни подібні як у Боршоді, передусім в Абауй-Торні та Земліні. Отже один новий доказ правдивости вказівок Фейньєша з сорокових років, а ще важніший для оцінки легковірности тих, що повірили сим вказівкам.

У географічнім словари Фейньєша з р. 1851 бачимо отже, з виїмком Боршода, те саме племінне означення, що й у роках 1839—44, то значить, що вказівки його повинні зближатись до висліді першого загального обчислення племінних відносин, переведеного 1851 р. віденським центральним статистичним урядом. Детайльні дати сеї конскрипції не були опубліковані, за те використав їх тодішній голова статистичного уряду бр. Чернії для своєї етнографічної карти Австрії. І щож, коли порівнаємо оба означення з того самого року, впаде нам в очи величезна різниця.

Коли означення Фейньєша положимо на 1851 р., тоді від найблизшого обчислення маємо тільки 18 літ, а яка кольбосальна різниця! Як би так вірити одним і другим означенням, то вийшло би щось дивоглядне. В Боршоді й Абауй-Торні мало не всі руські села помадарщили ся, у Спишу і західнім Шариши майже всі пословачили ся, натомість у Земліні, ба навіть у Гимирі всі зацілїли. Що се таке сталося? Таж навіть одно покоління не пережило, а без того нема винародовлення. До того все те стало ся в часі найбільшого гноблення мадяризму, а про-

теговання Русинів австрійським урядом! Розумієть ся иньшого виходу нема, тільки що оба означення безвартні. Се очевидно, що Фейньеш з'ідентифікував греко-католицьких Словян із Русинами, а конскриптори 1869 р. в одних округах держали ся того самого блуду, а в иньших все словянське впили в рубрику Словаків.

Межи 1869 р. і дальшими конскрипціями минає вже тільки по 10 літ. Та й тут що за дивогляди виходять! Протягом 10 літ, як по якій пошести, зникають всі Русини у Гимирі, середнім і південнім Земліні, західнім Угу, та натомість, як під ударом палиці пророка, воскресают Русини у Спишу і цілім північним Шариши. Що за чудо? Розумієть ся, що єдиний вислід такий, що оба означення 1869 і 1880 рр. хибні, а передусім перше з них.

Такі самі матічні штуки видимо і при порівнанню дальших років: цілі руські полоси стають протягом 10 літ мадярськими або словацькими, та противно мадярські і словацькі виходять руськими; за дальших 10 літ повертають ся знов цілі округи до стану з перед 20 літ і т. п. Докладне вичислюванне тих давних метаморфоз не потрібно забирало б місце, досить глянути на реєстр, або на мапку. Хто отже схоче приймати всі ті дані за добру монету, як того хоче д. Нідерле, то мусить дійти до висновку, що Угорщина виїмкова країна на світі, де етнографічні відносини переміняють ся мов у калейдоскопі. Що було би, як би так Балог писав свою працю по кожній конскрипції? Таж остання тільки „відрущила“ аж 32 „словацькі“, а 3 „мадярські“ громади!

Тепер отже виходить ясно, що анї старі підручники Фейньеша, анї урядові списи людности, роблені від р. 1869 не дають вірного образу етнічних відносин у північно-східній Угорщині і не можна їх брати в основу при означенню етнографічної території Угорської Руси. Урядові переписи людности 1869—1900 рр. можуть в тім разі бути тільки другорядними помічними вказівками, натомість в основу мусять бути положені результати иньших студій, головно язових. Доки се не буде докладно просліджене, доти не буде можна говорити щось певне про етнографічну територію Угорської Руси, а тим самим і про число тамошніх Русинів.

Як видно з висше поданого реєстру, то ріжницї межи поодинокими роками, а навіть і Фейньешом, маліють, коли посуваємо ся з заходу на схід і з полудня до півночі. Порівнання

показує, що все таки єсть значна територія, де всі відомости 1839—1900, разом із урядовою переписку 1851 р. годять ся з собою. Се безсумнівно руська територія. Хоч і тут не всюди можна вірити урядовим датам (1869—1900), як показує драстичний примір с. Пасіка в Берегу, записаного 1890 р. чисто мадярським, коли знов 1900 р. тільки 12% всієї тамошньої людности (606) уміло по мадярськи. Все таки для пізнання східньої частини Угорської Руси урядова статистика може мати деяку більшу вартість, ніж що до західньої частини. Найбільше баламуцтво (свідоме чи не свідоме — в се не вхожу) лежить у тім, що на заході не відрізняють добре Русинів від Словаків, особливо коли один у них обряд. Того не треба розуміти так, що буцїм то сама людність не знає, куди вона належить, до Русинів чи Словаків, се розуміннє переважно єсть, тільки орґани конскрипції грішать повною іґноранцією чи може тенденцією. Інтересно, що села буцїм то переменяють свою національну признаку звичайно не одинцем, а групами, майже ідентичними з адміністраційним подїлом (на збірні громади і повіти). Самоволя уряду тут очевидна понад усякі сумніви. Як примір такої самоволі може послужити карта Марамароша з р. 1876, додана до офіційного опису комітат¹⁾. На ній села: Апшиця, Вж. Апша, Микова, Крочунів, Вж. Руна, Руськово, Руська Крива, Руська Поляна — означені як румунські, а вони або чисто, або переважно руські, були й є.

Ну щож, коли в урядових статистичних обчисленнях не маємо ніякої тривкої підстави для пізнання угро-руської території, а систематична наукова експедиція в тій ціли ще не була орґанізована і ледви чи зараз буде — чи вже нема цілком на чім оперти ся, аби хоч як-так означити межі Угорської Руси? Полишають ся енархіяльні схематизми. Їх брано часто в основу для визначення території і числа Угорських Русинів; на них опер ся вже Фейншеш. На ділі вони не мають теж великої вартости, подекуди навіть меншу ніж урядові дати. При кожній парохії (не при кожній церкві або громаді) подано у них, якої мови уживаєть ся в проповідях. Та се ще дуже мало говорить. Прим. в селі єсть половина греко-католиків, половина римо-католиків, або протестантів, в схематизмі зазначено що *lingua ruthenica*; виходить питання: чи так говорять тільки греко-католики, чи й иньші? Або знов: до парохії належить два або три

¹⁾ Máramaros vármegye egyetemes leírása, Bpst, 1876.

села, в однім людність чисто руська, в другім мадярська, в третьім мішана або й румунська, а в схематизмі стоїть: *lingua ruthenica et hungarica (valachica)*; і як же тут можливе розмежування? В усіх більших громадах, де є угро-руська інтелігенція, єсть звичай, що для неї говорить ся проповіді по мадярськи, так само для школярів державних шкіл, та зараз пишуть, що попри руську уживано й мадярської мови. Та не кінець на тім. Схематизм мукачівської єпархії має один термін *lingua ruthenica* як для Руснаків (Марамарош, Берег, півн. Угоча, схід. Уг, півн. Землин, півн. Шариш), так для Сотаків (серед. Уг), так для Словаків (схід. Уг, серед. Землин), а в них не одна мова, в кождім разі дві окремі. У пряшівській єпархії знов инакше. Там фігурує термін: *lingua slavo-ruthenica*. Що значить сей термін Смотрицького? Тут розуміють і мову західніх угорських Русинів (півн. Землин, півн. Шариш, півн.-схід. Спиш) і мову вище згаданих Словаків („словенський язык“ ще у серед. і півд. Шариши, у Спишу, Імирі, Абауй-Торні, Боршоді), отже знов дві окремі мови, а на Спишу можна б говорити ще про третю. Виходить ясно, що вартість вказівок церковних схематизмів не велика. Задержав ся я на них довше тому, що деякі дослідники Угорської Руси перецінюють їх і доходять до мало оправданих висновків.

Єдине, що може дати як-так правдивий образ угро-руської території, то етнографічна карта Черніа¹⁾ (на ній опер свою Я. Головацький). Вона, як сказано, зроблена на основі першої конскрипції народностей 1851 р. Австрійський уряд задумав її ще 1846 р., але вів се діло дуже пиняво, аж заскочений національно-політичними подіями 1848 р., рішив по здавленню революції придивити ся ближше національним відносинам монархії, пізнати простір і чисельність поодиноких народностей — і перевів спис людности 1851 р. Треба признати, що зроблено се з доволі великою об'єктивністю, на основі мови. Ніяка пізнійша конскрипція не була вже так старанна. Певно, що й у спис 1851 р. попали деякі похибки, головно на русько-словацькій границі, але загалом вони не дуже великі, тому отся карта ще й доси подає можливий образ національних територій Австро-Угорщини. Доки межі Угорської Руси не будуть докладно означені спеціальною науковою експедицією, доти карта Чорніа буде неминучо по-

¹⁾ Ethnographische Karte der oest. Monarchie, entworfen von Karl Freiherrn Czörnig, Wien 1855, 1:864000.

трібною при подібних дослідях. Я мав нагоду не раз про се переконати ся. До того самого погляду дійшов був у 1892 р. А. Петров¹⁾, а ще давнійше Я. Головацький. Тому що, як сказано, карта ся і словар Фейнъеша належать до одного й того самого року, то вже досить сього, щоби вартість вказівок Ф—а звести до дуже скромних границь. Не треба вкінці доказувати, що супроти карти Черніа не має наукової вартости карта le Monnier на основі спису 1880 р.²⁾ та її наслідуювання.

Отсе загальні висновки з порівняння дотеперішніх статистичних дат і вказівок, урядових і неурядових. Тепер чень уже ніхто не стане впевняти, що число угорських Русинів та їх територію можна означити на основі періодичних урядових списів людности. Вони можуть тільки бути помічним матеріалом, до певного степеня орієнтаційним, а рішати будуть иньші матеріали, яких ще дуже не багато,—історичні, язикові, етнольоґічні й антропольоґічні. Заки буде можна дійти до якоїсь певности, хоч би й релятивної, в означенню числа й території Угорських Русинів буде треба розв'язати цілий ряд трудностей, неясностей ба й суперечностей. З поміж них наперед висуюють ся такі як: Від коли живуть Русини за Карпатами? Чи угро-руська територія в історичних часах збільшаєть ся, чи зменьшаєть ся? Де границя межи Русинами і Словаками, або що творить окремішність сих обох народностей? Як заховують ся Русини супроти мадярського й румунського елемента, тепер і давнійше? і т. ин. В дальших частинах поспробую дати причинки до розв'язання сих та иньших подібних питань.

¹⁾ Замѣтки по Угорской Руси (Ж. М. Н. Пр. 1892, II).

²⁾ Sprachenkarte von Oesterreich-Ungarn, bearb. von Dr. Franz R. v. le Monnier, Wien 1888, 1:1000000.

